

Terapeutické monitorování natalizumabu u pacientů s roztroušenou sklerózou

Moškořová Denisa^{1,2}, Kořístková Blanka^{1,2}, Hradílek Pavel^{3,4}, Matlak Patrik^{1,2}, Brozmanová Hana^{1,2}, Kacířová Ivana^{1,2}, Grundmann Milan^{1,2}

¹Ústav klinické farmakologie, Lékařská fakulta, Ostravská univerzita

²Oddělení klinické farmakologie, Ústav laboratorní medicíny, FN Ostrava

³Neurologická klinika, FN Ostrava

⁴Katedra klinických neurověd, Lékařská fakulta, Ostravská univerzita

Úvod: Natalizumab (NTZ) je monoklonální protilátka používaná v terapii roztroušené sklerózy.

Cíl studie: Pilotní studie vztahu mezi sérovou koncentrací (NSC) a dávkovacím intervalem, způsobem podání a klinickým stavem pro zavedení rutinního terapeutického monitorování.

Metodika: 92 pacientům (74 žen) bylo podáváno 300 mg NTZ i. v. nebo s. c., co 4 týdny nebo co 6 týdnů. NSC stanovena LC-MS-MS.

Výsledky: Lineární regresní analýza našla korelaci mezi NSC a

- 1) povrchem těla (BSA), dnem po podání (DP), dávkovacím intervalem (DI) a způsobem aplikace (ZP): $NSC [mg/L] = 155,7 - 70,42*BSA - 1,94*DP + 8,77*DI - 15,27*ZP$ [SC = 1, IV = 0]; adjust. $R^2 = 0,65$, $p < 0,0001$.
- 2) periferními neutrofily (diferenciál – NEUD, absolutní počet – NEUA) a leukocyty (LEU): $NEUD = 56,38 - 0,112*NSC - 0,021*DP$; adjust. $R^2 = 0,12$; $p < 0,002$. $NEUA = 5,57 - 0,019*NSC - 0,033*DP$; adjust. $R^2 = 0,11$; $p < 0,002$. $LEU = 11,35 - 0,028*NSC - 0,066*DP$; adjust. $R^2 = 0,05$; $p < 0,05$.
- 3) Nenalezen vztah s věkem, pohlavím, délkou terapie, periferními lymfocyty, basofily, eozinofily, erytrocyty, EDSS.

Závěr: NSC jsou ovlivněny dnem po aplikaci, dávkovacím intervalem, způsobem podání a BSA. Slabá, ale významná inverzní korelace byla prokázána mezi NSC a diferenciálním i absolutní počtem periferních neutrofilů a počtem leukocytů.

Analýza úprav dávkování léčiv u pacientů s chronickým onemocněním ledvin

Očovská Zuzana, Procházková Jana, Maříková Martina, Vlček Jiří

Katedra sociální a klinické farmacie, Farmaceutická Fakulta v Hradci Králové, Univerzita Karlova

Úvod a cíl studie: U pacientů s chronickým onemocněním ledvin (CKD) dochází ke snížení exkrece některých léčiv. Cílem studie je posoudit nutnost a vhodnost úprav dávkování léčiv u pacientů s CKD.

Metodika: Tato studie představuje podstudii naší předchozí průřezové studie, ve které byl hodnocen podíl lékových problémů na neplánovaných hospitalizacích ve Fakultní Nemocnici Hradec Králové. Tato podstudie se zaměřila na pacienty s odhadovanou glomerulární filtrací nižší než 60 ml/min. Nutnost a vhodnost úprav dávkování léčiv byla hodnocena pomocí Souhrnu charakteristik produktu (SmPC).

Výsledky: Z celkového počtu 375 pacientů s CKD bylo u 59% pacientů předepsáno alespoň jedno léčivo, u kterého byla podle SmPC nutná úprava dávkování vzhledem k funkci ledvin. Z těchto pacientů mělo 51% předepsáno alespoň jedno léčivo s nevhodným dávkováním. Prevalence nevhodného dávkování byla 30% (95% CI 25–35). Nejčastějším léčivem s nevhodným dávkováním byl perindopril, následovaný fenofibrátem, metforminem a ramiprilem.

Závěr: Téměř třetina pacientů s CKD, kteří byli přijati k hospitalizaci, měla předepsáno alespoň jedno léčivo s nevhodnými dávkováním podle explicitních kritérií. Nicméně je třeba zohlednit i implicitní faktory, jako jsou cíle léčby, strategie léčby a vhodnost alternativní léčby a možnost využití nástrojů minimalizace rizik (např. monitorování).

Práce byla podpořena grantem Univerzity Karlovy (SVV 260 665).

Preskripce antibiotik u všeobecných praktických lékařů

Prokeš Michal¹, Žemličková Helena^{2,3}, Wagner Ladislav⁴, Prokeš Jiří⁵

¹DrugAgency, a. s., Praha

²Státní zdravotní ústav, Praha

³Ústav mikrobiologie 3. LF UK, FNKV a SZÚ, Praha

⁴Kancelář zdravotního pojištění, Praha

⁵Sdružení praktických lékařů ČR, Praha

Poskytování rozborů preskripce předepisujících lékařů jim poskytuje zpětnou vazbu a může je i motivovat k lepší compliance s doporučenými postupy. Tato přednáška navazuje na sdělení Indikátory správné preskripce ATB z roku 2020, ve kterém byly prezentovány rozbor preskripce podle poměrných indikátorů správné preskripce všeobecných praktických lékařů (SVL) na úrovni okresů. V této studii u 51 vybraných SVL byl u každého